NO ÉS POESIA

No és poesia.
Tan sols és la lletra de la música escrita que flueix pel nostre cos; en aquesta partitura feta a mida, feta per tu.

Però en vessar-hi les llàgrimes salades del desamor, la tinta s'esvaneix i només en queda el cos nu del paper, les línies simples, ara rovellades, del que havia estat una obra d'art.

Sentir el teu cor bategar, a la vora del meu, és com sentir dues orquestres que s'uneixen i agafen el tempo i ritme de l'altre.
Sentir com les partitures s'uneixen, com si fossin l'obra d'un mateix compositor...
Sentir les vibracions musicals a l'estómac...
Sentir les ganes de tocar, en les puntes dels dits...
Sentir les ganes de fer dels llavis un lloc de trobada amorós, en el clímax de la nostra pròpia banda sonora.

Fregar l'instrument que Déu ens ha donat a vora de tu, al ritme de la nostra pròpia melodia, això si que és amor.

Però sempre ha estat allà.
Sempre acaba apareixent.
En algun punt del nostre subconscient, sempre ha estat en contra de la melodia de la parella, amb la que fèiem música com si no hi hagués demà.
El desamor, el final de l'actuació.

El punt en el que descobrim que no podem tornar enrere i que les milers de partitures que hem omplertes junts, ja s'han cremat en les flames de la passió que teníem una vegada, que ara s'han apagat; i amb elles han apagat la música dels nostres cors.

A les venes, només hi flueix el geni i l'orgull.
Els dits comencen a funcionar només a la nostra voluntat.
L'estómac, queda buit com si les vibracions d'amor haguessin sortit totes a la vora dels llavis i s'haguessin convertit en un simple sospir.

El sospir.
Marca el final de tot.
Quan no aguantes més.
Quan et deixes decaure.
Quan tires la tovallola i no segueixes lluitant per a mantenir les vibracions en moviment.
Quan tot ha acabat.

Per això em nego a sospirar.
Em nego a deixar-ho tot decaure, almenys no sense lluitar.
Podem mantenir les partitures a la vora del foc, per a poder-les cantar quan estiguem envoltats per les rimes de les poesies.

Però sempre amb distància.

Perquè no estaria bé confondre la música amb la poesia.